

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-193-04

Druk nr 3512
Warszawa, 24 listopada 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o ratyfikacji Konwencji o kontroli i
cechowaniu wyrobów z metali
szlachetnych, sporządzonej w Wiedniu
dnia 15 listopada 1972 r.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych oraz Prezes Głównego Urzędu Miar.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 15 listopada 1972 r. została sporządzona w Wiedniu Konwencja o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tej Konwencji,
- postanowienia Konwencji są przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 15 listopada 1972 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 15 listopada 1972 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych

I. Cel związania Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych

Celem związania Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych jest uzyskanie przez wytypowane organy administracji probierczej prawa do posługiwania się wspólną cechą kontroli, tj. cechą konwencyjną i umieszczania jej na wyrobach z metali szlachetnych przeznaczonych na eksport do państw – stron Konwencji. Wyroby oznaczone tą cechą mogą trafiać bezpośrednio do obrotu w każdym kraju członkowskim Konwencji, bez potrzeby powtórnego badania i cechowania. Ułatwia to obrót wyrobami z metali szlachetnych pomiędzy krajami należącymi do Konwencji.

Członkostwo Polski w Konwencji pozwoli zatem krajowym złotnikom (w grupie których są zarówno osoby fizyczne, jak też prawne), eksportującym wyroby z metali szlachetnych do krajów członkowskich Konwencji, na bezpośrednie wprowadzanie tych wyrobów do obrotu handlowego, bez potrzeby powtórnego badania i cechowania.

Wyroby oznaczone cechą konwencyjną, traktowaną na europejskich rynkach jako znak powszechnie znany i wiarygodny, łatwo znajdują nabywców i dlatego przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji, stwarzające możliwość oznaczania krajowych wyrobów tą cechą, będzie korzystne dla polskich złotników, a znak ten będzie stanowić dodatkowy element promujący wyroby polskiej produkcji na rynku europejskim.

II. Różnice pomiędzy dotychczasowym, a projektowanym stanem prawnym

Obecnie, zgodnie z ustawą z dnia 3 kwietnia 1993 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 1993 r. Nr 55, poz. 249, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 63, poz. 636, Nr 126, poz. 1382 i Nr 154, poz. 1800 i z 2003 r. Nr 171, poz. 1664) wyroby z metali szlachetnych wprowadzane do obrotu handlowego w kraju, poza wyjątkami określonymi w art. 8 i 9 tej ustawy, podlegają obowiązkowi badania i cechowania w krajowych urzędach probierczych.

Po przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych oznaczeniami upoważniającymi do wprowadzenia wyrobów z metali szlachetnych do obrotu handlowego, poza krajowymi cechami probierczymi, będą cechy konwencyjne.

III. Skutki społeczne, gospodarcze, finansowe, polityczne i prawne związania Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych

1) skutkiem politycznym związania Polski Konwencją będzie prawnie usankcjonowana przynależność do grupy państw członkowskich, do których należą obecnie następujące państwa:

- Austria, Dania, Finlandia, Irlandia, Litwa, Łotwa, Niderlandy, Portugalia, Republika Czeska, Szwecja, Wielka Brytania – należące do Unii Europejskiej,
- Norwegia, Szwajcaria – nie należące do Unii Europejskiej.

Przyjęte na początku lat dziewięćdziesiątych plany wprowadzenia jednolitego dla krajów Unii Europejskiej oznaczenia wyrobów z metali szlachetnych, wyprodukowanych i sprzedawanych w tych krajach, mogły spowodować ograniczenie znaczenia cechy konwencyjnej. Jednak trwające ponad dziesięć lat prace Komisji Europejskiej nad projektem dyrektywy o wyrobach z metali szlachetnych nie doprowadziły dotychczas do zatwierdzenia tego projektu. Wobec

braku dyrektywy UE, wymiana handlowa w dziedzinie obrotu wyrobami z metali szlachetnych pomiędzy krajami Unii Europejskiej od kilku lat odbywa się zgodnie z precedensowym orzeczeniem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, wydanym w 1993 r., w którym nakazano wzajemne uznawanie cech probierczych umieszczanych przez upoważnione do tego organy w poszczególnych krajach UE.

Zgodnie z przyjętą wykładnią tego wyroku cecha konwencyjna, umieszczona w urzędach probierczych krajów należących do Unii Europejskiej jest traktowana na równi z cechami państwowymi tych krajów i honorowana jest także w krajach Unii Europejskiej nie należących do Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych. Powoduje to wzrost zainteresowania Konwencją, która stanowi prawną płaszczyznę ułatwiającą międzynarodowy obrót. Świadczy o tym powiększające się stale grono jej obserwatorów, do których – poza Polską – należą obecnie: Chorwacja, Estonia, Francja, Hiszpania, Jugosławia, Republika Cypru, Rosja, Słowacja, Słowenia, Ukraina oraz Węgry. Niedawno do grupy tej dołączyły Jugosławia i Włochy oraz – spoza Europy – Izrael, Kanada i Uzbekistan,

- 2) skutkiem gospodarczym będzie ożywienie w dziedzinie obrotu wyrobami z metali szlachetnych, polegające zarówno na zwiększeniu eksportu wyrobów produkcji krajowej o państw należących do Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych, jak też na wzroście importu wyrobów pochodzących z tych krajów; wymiana handlowa w dziedzinie wyrobów z metali szlachetnych z krajami członkowskimi Konwencji nie jest w chwili obecnej zbyt ożywiona, ale więcej wyrobów (szczególnie biżuterii srebrnej) jest eksportowanych z Polski do krajów członkowskich Konwencji, niż stamtąd importowanych. Nie przewiduje się zatem zmniejszenia dochodów budżetu z powodu napływu do Polski dużej liczby wyrobów importowanych, które będą trafiały do obrotu bez badania i cechowania w polskich urzędach, natomiast będą zgłaszane do tych urzędów wyroby produkcji krajowej, przeznaczone do oznaczenia wspólną cechą kontroli, za co będą pobierane opłaty.

Przewidywane wyżej ożywienie gospodarcze powinno pozytywnie oddziaływać na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki,

- 3) skutkiem społecznym będzie – wynikający z rozwoju gospodarczego branży złotniczej – wzrost zainteresowania tego rodzaju działalnością, co może prowadzić do zwiększenia liczby stanowisk pracy w tym sektorze,
- 4) skutkiem prawnym towarzyszącym ratyfikacji Konwencji będzie uznawanie w obrocie na terenie Polski wspólnej cechy kontroli, zgodnie ze znowelizowaną w roku 2003 wspomnianą wyżej ustawą z dnia 3 kwietnia 1993 r. – Prawo probiercze. Nowelizacja dotycząca przystąpienia do Konwencji polegała na wprowadzeniu w art. 7 zapisu o uznawaniu w obrocie krajowym cech probierczych, których obowiązek uznawania wynika z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.

IV. Źródła finansowania działań związanych z przystąpieniem Polski do Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych

Koszty, jakie poniesie budżet Państwa w związku z przystąpieniem Polski do Konwencji będą następujące:

- 1) składka członkowska wynosi 8300 CHF. Jako obserwator Polska uiszcza aktualnie 50% tej składki, czyli 4150 CHF rocznie,
- 2) w chwili przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji należy przewidzieć ponadto środki finansowe na wykonanie i zakup znaczników probierczych z cechą konwencyjną, ogółem w wysokości około 100 tys. zł.

Koszty te pokrywane będą z budżetu Głównego Urzędu Miar, stanowiącego część 64 budżetu państwa.

V. Wyjaśnienie wyboru trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych

Konwencja dotyczy spraw uregulowanych w ustawie z dnia 3 kwietnia 1993 r. – Prawo probiercze (Dz. U. z 1993 r. Nr 55, poz. 249 z późniejszymi zmianami). W toku dokonanej w roku 2003 nowelizacji ww. ustawy (Dz. U. Nr 171,

poz. 1664) uwzględniono plany przystąpienia Polski do Konwencji. Znowelizowana treść art. 7 ust. 1 pkt 3 tej ustawy w zakresie podanym w pkt III 4) niniejszego uzasadnienia umożliwi honorowanie w obrocie na terenie Rzeczypospolitej Polskiej wspólnej cechy kontroli.

Ze względu na fakt, że Konwencja dotyczy zagadnień regulowanych ww. ustawą – Prawo probiercze, jej ratyfikacja odbędzie się w trybie art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz.483).

KONWENCJA O KONTROLI I CECHOWANIU WYROBÓW Z METALI SZLACHETNYCH

PREAMBUŁA

Republika Austrii, Republika Finlandii, Królestwo Norwegii, Republika Portugalii, Królestwo Szwecji, Konfederacja Szwajcarska oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;

Pragnąc ułatwić międzynarodowy handel wyrobami z metali szlachetnych i jednocześnie zapewnić ochronę konsumenta, wymagana ze względu na szczególny charakter tych wyrobów, uzgodniły, co następuje:

I. Zakres i oddziaływanie

ARTYKUŁ 1

1. Wyroby z metali szlachetnych, importowane z terytorium innego Umawiającego się Państwa poddane kontroli i odcchowane zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji - są uważane za zgodne z przepisami prawnymi danego Umawiającego się Państwa, wymagającymi badania tych wyrobów przez upoważniony urząd oraz właściwego cechowania ich urzędowymi znakami, aby można było stwierdzić, że zostały one dostatecznie zbadane lub wymagającymi cechowania takich wyrobów, aby można było stwierdzić ich wytwórcę, rodzaj metalu lub określoną próbę.

2. W przypadku wyrobów kontrolowanych i cechowanych zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, importujące Umawiające się Państwo nie będzie wymagało dalszego badania, ani cechowania w sensie określonym w ustępie 1, poza testami kontrolnymi, o których mowa w artykule 6.

3. Żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie wymaga od Umawiających się Państw dopuszczenia do importu lub sprzedaży wyrobów z metali szlachetnych, które nie spełniają państwowych minimalnych norm dotyczących próby. Ponadto, żadne z postanowień niniejszej Konwencji nie wyma-

ga od Umawiających się Państw, które akceptują 800 jako próbę srebra, by dopuszczały do importu lub sprzedaży wyroby oznaczone próbą 830.

ARTYKUŁ 2

Dla celów niniejszej Konwencji określenie "wyroby z metali szlachetnych" oznacza wyroby ze srebra, złota, platyny i ich stopów - zgodnie z definicją, która zawarta jest w Załączniku I.

ARTYKUŁ 3

1. Aby korzystać z postanowień artykułu 1, wyroby z metali szlachetnych muszą być:

(a) zgłoszone do upoważnionego urzędu probierczego wyznaczonego zgodnie z artykułem 5;

(b) poddane kontroli przez upoważniony urząd probierczy zgodnie z zasadami i procedurami określonymi w Załącznikach I i II;

(c) ocechowane znakami, określonymi w Załączniku II, a także Wspólną Cechą Kontroli, opisaną w ustępie 8 tego Załącznika.

2. Korzyści wynikające z artykułu 1 nie będą miały zastosowania do wyrobów z metali szlachetnych, na których - po ocechowaniu zgodnie z Załącznikiem II - znaki zostały zmienione lub zatarte.

ARTYKUŁ 4

Umawiające się Państwa nie będą miały obowiązku stosować postanowień ustępów 1 i 2 artykułu 1 do wyrobów z metali szlachetnych, które - po zgłoszeniu do upoważnionego urzędu probierczego, poddaniu kontroli i ocechowaniu zgodnie z artykułem 3 - zostały zmienione przez domieszki lub w jakikolwiek inny sposób.

II. Kontrola i sankcje

ARTYKUŁ 5

1. Każde Umawiające się Państwo wyznaczy jeden lub większą liczbę urzędów probierczych, które będą jedynymi

urzędami upoważnionymi na jego terytorium do przeprowadzania kontroli wyrobów z metali szlachetnych, przewidzianej w niniejszej Konwencji oraz do stosowania swojego własnego znaku wyznaczonego urzędu probierczego i Wspólnej Cechy Kontroli.

2. Każde Umawiające się Państwo powiadomi depozytariusza o wyznaczeniu takiego upoważnionego urzędu probierczego i o jego znakach, a także o każdym cofnięciu upoważnienia wcześniej wyznaczonemu urzędowi probierczemu. Skutkiem tego depozytariusz niezwłocznie odpowiednio powiadomi pozostałe Umawiające się Państwa.

ARTYKUŁ 6

Postanowienia niniejszej Konwencji nie będą uniemożliwiały Umawiającym się Państwom przeprowadzania badań kontrolnych wyrobów z metali szlachetnych, opatrzonych znakami przewidzianymi w niniejszej Konwencji. Badania takie nie będą prowadzone w sposób nadmiernie zakłócający import i sprzedaż wyrobów z metali szlachetnych o cechowanych zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 7

Umawiające się Państwa upoważniają niniejszym depozytariusza do zarejestrowania Wspólnej Cechy Kontroli w Światowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO), zgodnie z Konwencją paryską o ochronie własności przemysłowej - jako państwowego stempla probierczego każdego Umawiającego się Państwa. Depozytariusz dokona takiej rejestracji również w odniesieniu do Umawiającego się Państwa, dla którego niniejsza Konwencja wejdzie w życie w późniejszym terminie, a także w odniesieniu do Państw przystępujących do niniejszej Konwencji.

ARTYKUŁ 8

1. Każde Umawiające się Państwo włączy do swojego ustawodawstwa uregulowania prawne, przewidujące kary za fałszerstwa i nadużywanie Wspólnej Cechy Kontroli, ustanowionej niniejszą Konwencją oraz cech upoważnionych urzęd-

dów probierczych, zgłoszonych zgodnie z ustępem 2 artykułu 5, a także za wprowadzanie - bez upoważnienia - zmian w wyrobach i za zmienianie lub zacieranie próby i znaków wytwórcy po wykonaniu ocechowania wyrobu Wspólną Cechą Kontroli.

2. Każde Umawiające się Państwo zobowiązuje się ustanowić - w ramach tych uregulowań prawnych - stosowne postępowanie w przypadkach stwierdzenia lub uzyskania od innego Umawiającego się Państwa dostatecznych dowodów fałszerstwa albo nadużycia Wspólnej Cechy Kontroli lub cech upoważnionych urzędów probierczych, albo też dowodów wprowadzenia - bez upoważnienia - zmian w wyrobie lub zmiany albo zatarcia próby lub znaku wytwórcy po wykonaniu ocechowania Wspólną Cechą Kontroli, a gdzie będzie to właściwsze - zobowiązują się podjąć inne stosowne działania.

ARTYKUŁ 9

1. Jeżeli którekolwiek z Umawiających się Państw będące importerem lub którykolwiek z jego urzędów probierczych będą miały powód, by twierdzić, że urząd probierczy Umawiającego się Państwa będącego eksporterem, opatrzył wyrób Wspólną Cechą Kontroli bez zastosowania się do odpowiednich postanowień niniejszej Konwencji, bezzwłocznie podjęte zostaną rozmowy z urzędem probierczym, który, według domniemywań, dokonał takiego ocechowania wyrobów, a urząd ten udzieli wszelkiej należytej pomocy w celu zbadania tej sprawy. Jeżeli nie zostanie osiągnięte zadowalające rozwiązanie, każda ze stron będzie miała prawo zwrócić się z tą sprawą do Stałego Komitetu drogą powiadomienia jego Przewodniczącego. W takim przypadku Przewodniczący zwoła posiedzenie Stałego Komitetu nie później niż w ciągu jednego miesiąca od daty otrzymania takiego powiadomienia.

2. Jeżeli do Stałego Komitetu wpłynie jakakolwiek sprawa związana z postanowieniami ustępu 1, Stały Komitet może - po wysłuchaniu zainteresowanych stron - wydać zalecenia

w celu podjęcia właściwych działań.

3. Jeżeli zalecenie, o którym mowa w ustępie 2, nie zostanie wykonane w możliwym do przyjęcia czasie lub jeżeli Stały Komitet nie wyda żadnego zalecenia, Umawiające się Państwo będące importerem może wprowadzić nad cechowanymi przez dany urząd probierczy i wprowadzanymi na terytorium tego Państwa wyrobami z metali szlachetnych dodatkowy nadzór, który uzna za konieczny, łącznie z prawem czasowej odmowy przyjmowania takich wyrobów. O podjęciu takich środków bezzwłocznie zostaną powiadomione wszystkie Umawiające się Państwa, a realizacja tych środków będzie od czasu do czasu rozpatrywana przez Stały Komitet.

4. Gdy będą istniały dowody powtarzającego się i poważnego nadużywania Wspólnej Cechy Kontroli, Umawiające się Państwo będące importerem może czasowo odmówić przyjmowania wyrobów opatrzonych znakiem probierczym danego urzędu probierczego, niezależnie od tego, czy zostały one poddane kontroli i ocechowane zgodnie z niniejszą Konwencją. W takim przypadku Umawiające się Państwo będące importerem niezwłocznie powiadomi o tym wszystkie pozostałe Umawiające się Państwa, a Stały Komitet zbierze się w terminie jednego miesiąca w celu rozpatrzenia tej sprawy.

III. Stały Komitet i poprawki

ARTYKUŁ 10

1. Niniejszym ustanowiony zostaje Stały Komitet, w którym reprezentowane będzie każde Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo będzie posiadać jeden głos.

2. Stały Komitet będzie miał następujące zadania:

rozpatrywanie i przegląd oddziaływania niniejszej Konwencji;

rozwijanie współpracy technicznej i administracyjnej między Umawiającymi się Państwami w sprawach objętych niniejszą Konwencją;

rozpatrywanie środków zapewniających jednakową interpre-

tację i stosowanie postanowień niniejszej Konwencji;
wspieranie stosownej ochrony znaków przed ich fałszowa-
niem i nadużywaniem;

wydawanie zaleceń w przypadkach zaistnienia spraw ujętych
w postanowieniach ustępu 2 artykułu 9 lub w celu roz-
strzygnięcia wszelkich sporów, wynikających z oddziaływa-
nia niniejszej Konwencji, zgłoszonych do Stałego Komite-
tu;

badanie, czy uregulowania istniejące w państwie zaintere-
sowanym przystąpieniem do Konwencji spełniają wymagania
niniejszej Konwencji i jej Załączników, oraz sporządzanie
raportów w tej sprawie w celu ich rozważenia przez Uma-
wiające się Państwa;

3. Stały Komitet przyjmie zasady proceduralne dotyczące
swoich posiedzeń, łącznie z zasadami zwoływania takich
posiedzeń. Niniejszy Komitet będzie zbierał się co naj-
mniej raz w roku. Pierwsze jego posiedzenie zostanie zwo-
łane przez depozytariusza nie później niż w ciągu sześciu
miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej Konwencji.

4. Stały Komitet może wydawać zalecenia dotyczące każdej
sprawy związanej z wdrożeniem niniejszej Konwencji lub
proponować poprawki do niniejszej Konwencji i jej Załącz-
ników. Takie zalecenia lub propozycje będą przedstawiane
depozytariuszowi, który powiadomi o nich wszystkie Uma-
wiające się Państwa.

ARTYKUŁ 11

1. W przypadku otrzymania od Stałego Komitetu propozycji
poprawki do Załączników do niniejszej Konwencji, depozy-
tariusz powiadomi o niej wszystkie Umawiające się Państwa
i zwróci się do ich Rządów o wyrażenie - w terminie czte-
rech miesięcy - zgody na wprowadzenie proponowanej po-
prawki. Zgoda ta może mieć charakter warunkowy tak, by
można było uwzględnić wewnętrzne wymagania konstytucyjne.

2. O ile w terminie określonym w ustępie 1 nie wpłynie
negatywna odpowiedź od Rządu któregokolwiek z Umawiają-

cych się Państw, poprawka do Załączników wejdzie w życie po sześciu miesiącach po upływie tego terminu, o ile dana poprawka nie będzie przewidywała późniejszej daty wejścia w życie oraz z zastrzeżeniem, że zostaną spełnione warunki określające zgodę, o której mowa w ustępie 1. Depozytariusz powiadomi wszystkie Umawiające się Państwa o wejściu w życie poprawki i związanej z tym dacie.

3. W przypadku otrzymania od Stałego Komitetu propozycji poprawki do artykułów niniejszej Konwencji lub w przypadku propozycji poprawki do Konwencji lub do jej Załączników, zgłoszonej przez którekolwiek z Umawiających się Państw, depozytariusz przedłoży do akceptacji te propozycje wszystkim Umawiającym się Państwom.

4. Jeżeli w ciągu trzech miesięcy od daty przedłożenia propozycji poprawki zgłoszonej zgodnie z ustępem 3, którekolwiek z Umawiających się Państw zażąda podjęcia negocjacji na temat takiej poprawki, depozytariusz umożliwi przeprowadzenie takich negocjacji.

5. Jeżeli proponowana zgodnie z ustępem 3 poprawka do Konwencji lub do jej Załączników zostanie przyjęta przez wszystkie Umawiające się Państwa, to wejdzie ona w życie po upływie jednego miesiąca od daty złożenia ostatniego dokumentu przyjęcia, o ile poprawka nie przewiduje innej daty wejścia w życie. Dokumenty przyjęcia składane będą u depozytariusza, który powiadomi wszystkie Umawiające się Państwa.

IV. Postanowienia końcowe

ARTYKUŁ 12

1. Do niniejszej Konwencji może przystąpić - po otrzymaniu zaproszenia od Umawiających się Państw, przekazanego przez rząd depozytariusza - każde państwo będące członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych lub jakiegokolwiek jej wyspecjalizowanej agendy, albo będące członkiem Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej lub stroną Statutu

Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości i posiadające uregulowania w zakresie badania i cechowania wyrobów z metali szlachetnych, niezbędne do spełnienia wymogów niniejszej Konwencji i jej Załączników.

2. Podejmując decyzję o zaproszeniu jakiegoś państwa do przystąpienia do Konwencji, Rządy Umawiających się Państw będą opierać się przede wszystkim na raporcie, o którym mowa w ustępie 2 artykułu 10.

3. Państwo, które otrzyma zaproszenie, może przystąpić do niniejszej Konwencji, składając swój dokument przystąpienia u depozytariusza, który powiadomi o tym wszystkie Umawiające się Państwa. Przystąpienie nabierze mocy prawnej po upływie trzech miesięcy od daty złożenia tego dokumentu.

ARTYKUŁ 13

Królestwo Danii i Republika Islandii, które brały udział w opracowywaniu projektu niniejszej Konwencji, mogą przystąpić do niej, składając dokument przystąpienia u depozytariusza. Przystąpienie nabierze mocy prawnej po upływie dwóch miesięcy od daty złożenia tego dokumentu, lecz nie wcześniej niż po upływie okresu czterech miesięcy, o którym mowa w ustępie 2 artykułu 16.

ARTYKUŁ 14

1. Rząd państwa - sygnatariusza lub państwa przystępującego do Konwencji może - w momencie złożenia swoich dokumentów ratyfikacyjnych lub dotyczących przystąpienia lub w dowolnym późniejszym terminie - złożyć u depozytariusza pisemne oświadczenie, że niniejsza Konwencja będzie miała zastosowanie do wszystkich lub do części - określonych w oświadczeniu - terytoriów, za których stosunki zewnętrzne dany Rząd jest odpowiedzialny. Depozytariusz przekaże każde takie oświadczenie Rządom wszystkich pozostałych Umawiających się Państw.

2. Jeżeli oświadczenie zostało złożone w momencie złożenia dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia, to w

stosunku do tych terytoriów niniejsza Konwencja wejdzie w życie w tym samym dniu, w którym wejdzie w życie w stosunku do Państwa, które złożyło to oświadczenie. We wszystkich innych przypadkach Konwencja wejdzie w życie w sprawach tych terytoriów po trzech miesiącach od daty otrzymania oświadczenia przez depozytariusza.

3. Stosowanie niniejszej Konwencji do wszystkich takich terytoriów lub do części z nich może zostać zakończone przez Rząd Państwa, który złożył oświadczenie, o którym mowa w ustępie 1, pod warunkiem, że z trzymiesięcznym wyprzedzeniem w pisemnej formie zawiadomi on o tym depozytariusza, który powiadomi wszystkie pozostałe Umawiające się Państwa.

ARTYKUŁ 15

Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję pod warunkiem, że z dwunastomiesięcznym wyprzedzeniem w pisemnej formie zawiadomi o tym depozytariusza, który powiadomi wszystkie Umawiające się Państwa lub na innych warunkach, które zostaną uzgodnione przez Umawiające się Państwa. Wszystkie Umawiające się Państwa zobowiązują się, że w przypadku wypowiedzenia Konwencji, nie będą wykorzystywać po wypowiedzeniu Wspólnej Cechy Kontroli do żadnych celów.

ARTYKUŁ 16

1. Niniejsza Konwencja zostanie ratyfikowana przez Państwa, będące jej sygnatariuszami. Dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone u depozytariusza, który powiadomi o tym wszystkie pozostałe państwa będące sygnatariuszami niniejszej Konwencji.

2. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie czterech miesięcy od daty złożenia czwartego dokumentu ratyfikacyjnego. W stosunku do wszystkich pozostałych Państw-sygnatariuszy, które złożą swoje dokumenty ratyfikacyjne w dalszej kolejności, niniejsza Konwencja wejdzie w życie po upływie dwóch miesięcy od daty złożenia dokumentu ra-

tyfikacyjnego, lecz nie wcześniej niż po upływie okresu czterech miesięcy, o którym mowa wyżej.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni, podpisali niniejszą Konwencję.

Sporządzono w Wiedniu dnia piętnastego listopada 1972 roku, po jednym egzemplarzu w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, które zostaną złożone Rządowi Szwecji, który przekaże uwierzytelnione kopie wszystkim pozostałym państwom - sygnatariuszom i przystępującym do Konwencji.

Tutaj następują podpisy przedstawicieli Austrii, Finlandii, Norwegii, Portugalii, Szwecji, Szwajcarii i Wielkiej Brytanii.

ZAŁĄCZNIK I

Definicje i wymagania techniczne

1. Dla celów niniejszej Konwencji wyroby z metali szlachetnych oznaczają wyroby, które wykonane są ze złota, srebra, platyny lub ich stopów lub też zawierające te metale i stopy oraz których wszystkie części metalowe są wykończone, z wyłączeniem:

- (a) wyrobów wykonanych ze stopów o próbie niższej niż 375 w przypadku złota, o próbie niższej niż 800 w przypadku srebra i niższej niż 950 w przypadku platyny;
- (b) części i niewykończonych półfabrykatów;
- (c) surowców, do których zaliczane są sztabki, płytki, arkusze, folie, pręty, druty, taśmy i rurki.

Określone próby

2. Dla celów niniejszej Konwencji rozróżnia się następujące próby:

- (a) dla złota: 750, 585 i 375;
- (b) dla srebra: 925, 830 i 800;
- (c) dla platyny: 950.

3. "Próba" oznacza liczbę wagowych części złota, srebra lub platyny na 1000 wagowych części stopu.

4. Dla celów niniejszej Konwencji uważa się, że określona próba wyrobu z metalu szlachetnego o próbie wyższej niż norma dla danego metalu, ustalona w ustępie 2, odpowiada najbliższej niższej normie ustalonej w tym ustępie.

5. Próba wszystkich części wyrobu, z wyłączeniem stopu lutowniczego i takich części, które są dopuszczalne na mocy ustępów 7-14, nie będzie niższa niż określona próba dla danego wyrobu.

Stosowanie stopu lutowniczego

6. Określone próby stopu lutowniczego będą następujące:

- (a) *Złoto*. Stop lutowniczy używany do wyrobów ze złota będzie miał taką samą próbę, jak dany wyrób, z następującymi wyjątkami:

W przypadku wyrobów ze złota filigranowej roboty i kopert do zegarków o próbie 750 stop lutowniczy będzie zawierał nie mniej niż 740 części złota na 1000. Dla wyrobów z białego złota o próbie 750 stop lutowniczy będzie zawierał nie mniej niż 585 części złota na 1000.

(b) *Srebro*. Stop lutowniczy używany do wyrobów ze srebra o próbie 925 będzie zawierał nie mniej niż 650 części srebra na 1000. Stop lutowniczy dla wyrobów ze srebra o próbach 800 i 830 będzie zawierał nie mniej niż 550 części srebra na 1000.

(c) *Platyna*. Stop lutowniczy dla platyny będzie zawierał co najmniej 995 części złota, srebra, platyny lub palladu na 1000.

Stop lutowniczy, który ma niższą próbę niż wyrób, będzie stosowany tylko w ilościach, niezbędnych do połączenia elementów. Taki stop lutowniczy nie będzie stosowany do wzmocnienia, obciążania i wypełniania.

Stosowanie części z metali nieszlachetnych

7. Stosowanie części z metali nieszlachetnych w wyrobach z metali szlachetnych będzie zabronione z następującymi wyjątkami:

(a) mechanizmów w ołówkach automatycznych, zegarach i zegarkach, wewnętrznych mechanizmów zapalniczek i innych tego rodzaju mechanizmów, gdzie z przyczyn technicznych stosowanie metali szlachetnych nie jest wskazane;

(b) ostrzy noży oraz takich części otwieraczy do butelek, korkociągów i innych tego rodzaju wyrobów, które z przyczyn technicznych nie mogą być wykonane z metali szlachetnych;

(c) sprężyn;

(d) drutu do połączeń w srebrnych zawiasach;

(e) zapięć w broszkach ze srebra.

8. Części z metali nieszlachetnych, dopuszczalne zgodnie

z ustępami 7(a), (c), (d) i (e) nie będą przylutowywane do metalu szlachetnego.

9. Na częściach nieszlachetnych wszędzie tam, gdzie to jest możliwe, będzie odciśnięte lub wygrawerowane słowo "METAL", z konkretnym określeniem tego metalu; natomiast tam, gdzie nie jest to możliwe, części te powinny być łatwo odróżnialne od metalu szlachetnego po kolorze. Wymaganie to nie ma zastosowania do mechanizmów zegarów i zegarków. Metale nieszlachetne nie będą stosowane jedynie do celów wzmacniania, obciążania i wypełniania.

Stosowanie substancji niemetalowych

10. Stosowanie części niemetalowych jest dozwolone pod warunkiem, że będą one wyraźnie odróżniały się od metalu szlachetnego, nie będą powlekane, ani malowane w sposób imitujący metale szlachetne, a ich kontury będą dobrze widoczne. Niemetalowe wypełnienia uchwytów noży, widelców i łyżek będą również dozwolone, pod warunkiem, że wypełnienia te będą stosowane tylko w takich ilościach, jakie są niezbędne dla łączenia elementów.

Stosowanie więcej niż jednego metalu szlachetnego w jednym wyrobie

11. Stosowanie więcej niż jednego metalu szlachetnego w jednym wyrobie jest zabronione z wyjątkiem następujących przypadków:

(a) stosowania części ze złota o próbie nie niższej niż 750 w wyrobach, które składają się z części platynowych, stanowiących wagowo więcej niż 50 procent wszystkich części metalowych pod warunkiem, że złoto i platyna będą odróżniały się od siebie kolorem oraz że w części wykonanej z platyny taki wyrób będzie oznaczony jako platynowy znakami określonymi w ustępie 5 Załącznika II, a złote części będą oznaczone tylko Wspólną Cechą Kontroli. Jednak postanowienie to nie jest zobowiązujące dla Umawiających się Państw, w których ustawodawstwo nie zezwala na do-

puszczenie do importu i sprzedaży wyrobów oznaczonych w ten sposób.

(b) stosowania części platynowych w wyrobach, które zawierają części ze złota, stanowiące wagowo więcej niż 50 procent wszystkich części metalowych pod warunkiem, że w części wykonanej ze złota wyrób oznaczony będzie jako złoty znakami, określonymi w ustępie 5 Załącznika II;

(c) stosowania części ze złota i/lub platyny w wyrobach, które zawierają części srebrne, stanowiące wagowo więcej niż 50 procent wszystkich części metalowych pod warunkiem, że w części wykonanej ze srebra wyrób taki będzie oznaczony jako srebrny znakami określonymi w ustępie 5 Załącznika II;

(d) stosowania mniej szlachetnego metalu do wykonania drobnych ruchomych części takich jak języczki klamer, które z przyczyn technicznych nie mogą być wykonane z bardziej szlachetnego metalu pod warunkiem, że na części wykonanej z mniej szlachetnego metalu będzie odcisnięte lub wygrawerowane konkretne określenie metalu.

12. Połączanie wyrobów wykonanych ze srebra jest dozwolone pod warunkiem, że cały wyrób oznaczony będzie jako srebrny. Pokrywanie wyrobów z białego złota, srebra i platyny rodem jest dozwolone pod warunkiem, że cały wyrób oznaczony będzie odpowiednio jako złoty, srebrny lub platynowy.

13. Stosowanie metalowych podkładów i pokryć wykończeniowych w wyrobach z metali szlachetnych innych niż określone w ustępie 12, jest zabronione.

14. Części wykonane z platyny, o których mowa w ustępie 11(b), części wykonane ze złota lub platyny, o których mowa w ustępie 11(c), części wykonane z mniej szlachetnego metalu, o których mowa w ustępie 11(d), oraz złoto do połączania, o którym mowa w ustępie 12, będą próby nie niższej niż minimalna próba, określona dla tych metali w ustępie 2.

ZAŁĄCZNIK II

Kontrole przeprowadzane przez upoważnione urzędy probiercze

1. Upoważniony urząd probierczy będzie badał czy wyroby z metali szlachetnych zgłaszane do niego w celu ocechowania Wspólną Cechą Kontroli spełniają warunki określone w Załączniku I do niniejszej Konwencji.

Metody analizy

2. Do badania wyrobów z metali szlachetnych upoważniony urząd probierczy będzie stosował jedną z podanych niżej metod analizy:

dla złota: analizę kupelacyjną

dla srebra: analizę Gay-Lussaca lub Volharda lub analizę potencjometryczną

dla platyny: metodę grawimetryczną (sześciochloroplaty - nianem amonowym) lub metodę absorpcji atomowej, lub analizę spektrograficzną, lub analizę spektrofotometryczną.

3. Liczba pobieranych i analizowanych próbek musi być taka, by dawała urzędowi probierczemu pewność, że wszystkie części wszystkich sprawdzanych wyrobów odpowiadają wymaganej próbie.

4. Niedopuszczalna jest tolerancja ujemna. Jednak upoważniony urząd probierczy może zaakceptować wyniki badań wykazujące niewielkie odchylenia poniżej normy, mieszczące się w granicach uznawanych niedokładności, wynikających z zatwierdzonych metod badania.

Cechowanie

5. Stosuje się następujące znaki:

(a) zarejestrowany znak wytwórcy zgodnie z opisem w ustępie 7;

(b) oznaczenie cyframi arabskimi, określające próbę wyro-

bu w częściach na tysiąc;

(c) znak upoważnionego urzędu probierczego;

(d) Wspólna Cecha Kontroli zgodnie z opisem w ustępie 8.

Znaki (a) i (b) są wybijane lub odlewane na wyrobie.

Znaki (c) i (d) są wybijane na wyrobie.

6. Jeżeli wyrób składa się z jednej lub kilku części, które są umocowane zawiasowo lub łatwo oddzielają się od podstawowej części wyrobu, znaki wymienione wyżej będą miały zastosowanie tylko do części podstawowej. W takich przypadkach tam, gdzie jest to możliwe, na pozostałych częściach urząd probierczy zastosuje Wspólną Cechę Kontroli.

7. Znak wytwórcy, o którym mowa w ustępie 5(a), będzie składał się z nazwy wytwórcy, jej skrótu lub symbolu, który został wprowadzony do urzędowego rejestru Umawiającego się Państwa lub jednego z jego upoważnionych urzędów probierczych, na którego terytorium dany wyrób jest kontrolowany.

8. Wspólna Cecha Kontroli będzie się składała z rysunkowego przedstawienia wagi ze żłobionymi cyframi arabskimi, określającymi próbę wyrobu w częściach na tysiąc, umieszczonymi na liniowanym tle w obwódce wskazującej na rodzaj metalu szlachetnego zgodnie z poniższymi rysunkami:

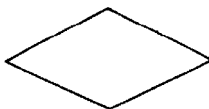
- dla wyrobów ze złota:

- dla wyrobów ze srebra:

- dla wyrobów z platyny:

Przykłady wzorów Wspólnej Cechy Kontroli przedstawione są w załączniku.

9. Jeżeli upoważniony urząd probierczy uzna wyrób za zgodny z postanowieniami Załącznika 1 do niniejszej Konwencji, może on oznaczyć taki wyrób swoim znakiem wyznaczonego urzędu probierczego i Wspólną Cechą Kontroli. W przypadkach zastosowania Wspólnej Cechy Kontroli, upoważniony urząd probierczy zadba, by przed opuszczeniem jego siedziby wyrób został należycie ocechowany zgodnie z postanowieniami ustępu 5 i 6. Tam, gdzie jest to możliwe, wszystkie znaki będą umieszczone blisko siebie.

ZAŁĄCZNIK

PRZYKŁADY WSPÓLNEJ CECHY KONTROLI

DLA WYROBÓW ZE ZŁOTA PRÓBY 750

DLA WYROBÓW ZE SREBRA PRÓBY 925

DLA WYROBÓW Z PLATYNY PRÓBY 950

PROPONOWANA POPRAWKA DO ARTYKUŁU 1 KONWENCJI O KONTROLI I
CECHOWANIU WYROBÓW Z METALI SZLACHETNYCH

(Propozycja przyjęta przez Stały Komitet podczas jego
trzydziestego posiedzenia, które odbyło się w Genewie
dnia 4 lutego 1992 roku)

Obecne brzmienie artykułu 1, ustęp 1:

1. Wyroby z metali szlachetnych, importowane z terytorium
innego Umawiającego się Państwa poddane kontroli i oce-
chowane zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji -
będą uważane za zgodne z przepisami prawnymi danego Uma-
wiającego się Państwa, wymagającymi badania tych wyrobów
przez upoważniony urząd oraz właściwego cechowania ich
urzędowymi znakami, aby można było stwierdzić, że zostały
one dostatecznie zbadane lub wymagającymi takiego cecho-
wania takich wyrobów, aby można było stwierdzić ich wy-
twórcę, rodzaj metalu lub określoną próbę.

Proponowana poprawka

1. Importowane wyroby z metali szlachetnych, poddane kon-
troli i o cechowane zgodnie z postanowieniami niniejszej
Konwencji w jednym z Umawiających się Państw - będą uwa-
żane za zgodne z przepisami prawnymi danego Umawiającego
się Państwa, wymagającymi badania tych wyrobów przez upo-
ważniony urząd oraz właściwego cechowania ich urzędowymi
znakami, aby można było stwierdzić, że zostały one dosta-
tecznie zbadane lub wymagającymi takiego cechowania ta-
kich wyrobów, aby można było stwierdzić ich wytwórcę, ro-
dzaj metalu lub określoną próbę.

PROPONOWANA POPRAWKA DO ARTYKUŁU 1 KONWENCJI O KONTROLI I
CECHOWANIU WYROBÓW Z METALI SZLACHETNYCH

Komentarz wyjaśniający przygotowany przez Sekretariat

1. Bezpośrednio po wejściu Konwencji w życie Stały Komitet spotkał się z problemem wyrobów z metali szlachetnych wytwarzanych w państwach nie będących sygnatariuszami Konwencji, a przesyłanych do urzędów probierczych państw, które są jej sygnatariuszami w celu oznaczenia ich Wspólną Cechą Kontroli, przyjętą przez Konwencję (CCM - Common Control Mark).

2. Zgodnie z ustępem 2 Artykułu 10 Konwencji¹, na swoim pierwszym posiedzeniu, odbytym w październiku 1975, Stały Komitet podjął uchwałę zastrzegającą, że:

"Upoważniony urząd probierczy w Umawiającym się Państwie może oznaczać Wspólną Cechą Kontroli wyroby wytwarzane w państwach, które nie są jej sygnatariuszami, w taki sam sposób, w jaki cechowane są wyroby wytwarzane w Umawiających się Państwach pod warunkiem, że wyroby te opatrzone są znakiem wytwórcy, wpisanym do urzędowego rejestru odnośnego Umawiającego się Państwa i że pod innymi względami odpowiadają warunkom Konwencji."

3. Wyroby przesyłane do urzędów probierczych są najczęściej w stanie nie wykończonym; muszą więc być odsyłane do wytwórców w celu wypolerowania, wprawienia kamieni szlachetnych, uruchomienia zegarka umieszczonego w kopercie z metalu szlachetnego itp. Zgodnie z obecnym brzmieniem ustępu 1 w artykule 1 Konwencji takie wyroby - nawet jeżeli są ocechowane znakiem CCM - muszą być ponownie zbadane i ocechowane państwowym znakiem innego Umawiającego się Państwa, do którego są sprowadzane. Taka sytuacja doprowadziła do przyjęcia przez Stały Komitet w marcu 1977 roku innej uchwały stwierdzającej, że:

¹ "2. Zadaniem Stałego Komitetu będzie: . . . rozpatrywanie środków zapewniających jednakową interpretację postanowień niniejszej Konwencji i jednakowe ich stosowanie; . . ."

“Umawiające się Państwa, mogą akceptować odciskane znakiem Konwencji wyroby, importowane z terytorium państw, które nie są sygnatariuszami Konwencji, lecz - zgodnie z jej warunkami - nie mają takiego obowiązku.”

5. Niektóre Umawiające się Państwa włączyły postanowienia Konwencji do swojego państwowego ustawodawstwa i stosują do niego postanowienia artykułu 1, ustęp 1. Tak więc, wymagają one, by wyroby sprowadzane z państw niebędących sygnatariuszami Konwencji, były badane i cechowane nawet wówczas, gdy zostały już zbadane i oznaczone cechą CCM w innym Umawiającym się Państwie.

6. Stojąc na stanowisku, że taka sytuacja powinna być zmieniona, Stały Komitet jednogłośnie postanowił zaproponować poprawkę do ustępu 1 w artykule 1, przedstawioną w dokumencie PMC 1/92.

CONVENTION ON THE CONTROL AND MARKING OF ARTICLES OF PRECIOUS METALS

PREAMBLE

The Republic of Austria, the Republic of Finland, the Kingdom of Norway, the Portuguese Republic, the Kingdom of Sweden, the Swiss Confederation and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland;

Desiring to facilitate international trade in articles of precious metals while at the same time maintaining consumer protection justified by the particular nature of these articles;

Have agreed as follows:

I Scope and Operation

ARTICLE 1

1. Legal provisions of a Contracting State which require articles of precious metals to be assayed by an authorized body and to be marked with official stamps so as to indicate that they have been satisfactorily assayed, or require such articles to be marked so as to indicate the sponsor, the nature of the metal or the standard of fineness, shall be deemed to be satisfied in respect of articles of precious metals imported from the territory of another Contracting State if such articles have been controlled and marked in accordance with the provisions of this Convention.

2. For articles controlled and marked in accordance with the provisions of this Convention an importing Contracting State shall not require further assaying or marking of a kind referred to in paragraph 1, except for the purpose of check tests as provided in Article 6.

3. Nothing in this Convention shall require a Contracting State to allow the importation or sale of articles of precious metals which do not fulfil its national minimum standards of fineness. Furthermore, nothing in this Convention shall require a Contracting State which accepts 800 as a standard of fineness for silver to allow the importation or sale of articles marked with the 830 standard of fineness.

ARTICLE 2

For the purposes of this Convention "articles of precious metals" means articles of silver, gold, platinum or alloys thereof, as defined in Annex I.

ARTICLE 3

1. In order to benefit from the provisions of Article 1, articles of precious metals must be:
 - (a) submitted to an authorized assay office appointed in accordance with Article 5;
 - (b) controlled by the authorized assay office in accordance with the rules and procedures laid down in Annexes I and II;
 - (c) marked with the marks as prescribed in Annex II, including the Common Control Mark as described in paragraph 8 thereof.
2. The benefits of Article 1 shall not be applicable to articles of precious metals which, after being marked as prescribed in Annex II, have had any of these marks altered or obliterated.

ARTICLE 4

The Contracting States shall not be obliged to apply the provisions of paragraphs 1 and 2 of Article 1 to articles of precious metals which, since being submitted to an authorized assay office, and controlled and marked as prescribed in Article 3, have been altered by addition or in any other manner.

II Control and Sanctions

ARTICLE 5

1. Each Contracting State shall appoint one or more assay offices which shall be the only bodies authorized in its territory to carry out the control of articles of precious metals provided for in this Convention and to apply its own appointed assay office mark and the Common Control Mark.
2. Each Contracting State shall notify the depositary of the appointment of such authorized assay offices and of their assay office marks and any withdrawal of this authorization from any assay office previously appointed. The depositary shall immediately notify all other Contracting States accordingly.

ARTICLE 6

The provisions of this Convention shall not prevent a Contracting State from carrying out check tests on articles of precious metals bearing the marks provided for in this Convention. Such tests shall not be carried out in such a way as to hamper unduly the importation or sale of articles of precious metals marked in conformity with the provisions of this Convention.

ARTICLE 7

The Contracting States hereby empower the depositary to register with the World Intellectual Property Organization (WIPO), in accordance with the Convention of Paris for the Protection of Industrial Property, the Common Control Mark as a national hallmark of each Contracting State. The depositary shall also do so in the case of a Contracting State in relation to which this Convention enters into force at a later date or in the case of an acceding State.

ARTICLE 8

1. Each Contracting State shall have and maintain legislation prohibiting subject to penalties, any forgery or misuse of the Common Control Mark provided for by this Convention or of the marks of the authorized assay offices which have been notified in accordance with paragraph 2 of Article 5, and any unauthorized alteration to the article or alteration or obliteration of the fineness mark or responsibility mark after the Common Control Mark has been applied.

2. Each Contracting State undertakes to institute proceedings under such legislation when sufficient evidence of forgery or misuse of the Common Control Mark or marks of the authorized assay offices, or unauthorized alteration to the article or alteration or obliteration of the fineness mark or responsibility mark after the Common Control Mark has been applied is discovered or brought to its attention by another Contracting State or, where more appropriate, to take other suitable action.

ARTICLE 9

1. If an importing Contracting State or one of its assay offices has reason to believe that an assay office of an exporting Contracting State has affixed the Common Control Mark without having complied with the relevant provisions of this Convention, the assay office by which the articles are purported to have been marked shall be immediately consulted, and the latter assay office shall promptly lend all reasonable assistance for the investigation of the case. If no satisfactory settlement is reached, either of the parties may refer the case to the Standing Committee by notifying its Chairman. In such a case the Chairman shall convene a meeting of the Standing Committee not later than one month from the receipt of such notification.

2. If any matter has been referred to the Standing Committee under paragraph 1, the Standing Committee may, after having given an opportunity for the parties concerned to be heard, make recommendations as to the appropriate action to be taken.

3. If within a reasonable time a recommendation referred to in paragraph 2 has not been complied with, or the Standing Committee has failed to make any recommendation, the importing Contracting State may then introduce such additional surveillance of articles of precious metals marked by that particular assay office and entering its territory, as it considers necessary, including the right temporarily to refuse to accept such articles. Such measures shall immediately be notified to all Contracting States and shall be reviewed from time to time by the Standing Committee.

4. Where there is evidence of repeated and grave misapplication of the Common Control Mark the importing Contracting State may temporarily refuse to accept articles bearing the assay office mark of the assay office concerned whether or not controlled and marked in accordance with this Convention. In such a case the importing Contracting State shall immediately notify all other Contracting States and the Standing Committee shall meet within one month to consider the matter.

III Standing Committee and Amendments

ARTICLE 10

1. A Standing Committee is hereby established on which each Contracting State shall be represented. Each Contracting State shall have one vote.

2. The tasks of the Standing Committee shall be:

to consider and review the operation of this Convention;

to promote technical and administrative co-operation between the Contracting States in matters dealt with by this Convention;

to consider measures for securing uniform interpretation and application of the provisions of this Convention;

to encourage the adequate protection of the marks against forgery and misuse;

to make recommendations in the case of any matter referred to it under the provisions of paragraph 2 of Article 9, or for the settlement of any dispute arising out of the operation of this Convention which is presented to the Standing Committee;

to examine whether the arrangements of a State interested in acceding to this Convention comply with the conditions of the Convention and its Annexes and to make a report in that respect for consideration by the Contracting States.

3. The Standing Committee shall adopt rules of procedure for its meeting including rules for the convening of such meetings. This Committee shall meet at least once a year. The first meeting shall be convened by the depositary not later than six months after the coming into force of this Convention.

4. The Standing Committee may make recommendations on any question relating to the implementation of this Convention or make proposals for the amendment of this Convention or its Annexes. Such recommendations or proposals shall be transmitted to the depositary who shall notify all Contracting States.

ARTICLE 11

1. In the case of a proposal received from the Standing Committee for amendment of the Annexes to the Convention the depositary shall notify all Contracting States and invite their Governments to give their consent to the proposed amendment within four months. Such consent may be conditional in order to meet internal constitutional requirements.
2. Unless a negative reply has been received from the Government of a Contracting State within the period mentioned in paragraph 1, the amendment to the Annexes shall come into force six months after the expiration of this period unless a later date for its entry into force has been provided for in the amendment, and provided that the conditions in any consent referred to in paragraph 1 have been fulfilled. The depositary shall notify the entry into force and the relevant date to all Contracting States.
3. In the case of a proposal received from the Standing Committee for the amendment of the Articles to the Convention, or in the case of a proposal for amendment of the Convention or its Annexes received from a Contracting State, the depositary shall submit such proposals for acceptance to all Contracting States.
4. If within three months from the date of the submission of a proposal for amendment under paragraph 3 a Contracting State requests that negotiations be opened on the proposal, the depositary shall arrange for such negotiations to be held.
5. Provided it is accepted by all Contracting States, an amendment to this Convention or its Annexes proposed under paragraph 3 shall enter into force one month after deposit of the last instrument of acceptance unless another date is provided for in the amendment. Instruments of acceptance shall be deposited with the depositary who shall notify all Contracting States.

IV Final Provisions

ARTICLE 12

1. Any State being a Member of the United Nations or of any of the specialized agencies or of the International Atomic Energy Agency or a Party to the Statute of the International Court of Justice and having arrangements for the assay and marking of articles of precious metals necessary to comply with the requirements of the Convention and its Annexes may, upon invitation of the Contracting States to be transmitted by the depositary government, accede to this Convention.
2. The Governments of the Contracting States shall base their decision whether to invite a State to accede primarily on the report referred to in paragraph 2 of Article 10.

3. The invited State may accede to this Convention by depositing an instrument of accession with the depositary which shall notify all other Contracting States. The accession shall become effective three months after deposit of that instrument.

ARTICLE 13

The Kingdom of Denmark and the Republic of Iceland, which participated in the drafting of this Convention, may accede to it by depositing an instrument of accession with the depositary. The accession shall become effective two months after the date of deposit of that instrument, but not before the expiry of the period of four months mentioned in paragraph 2 of Article 16.

ARTICLE 14

1. The Government of any signatory or acceding State may, when depositing its instrument of ratification or accession, or at any time thereafter, declare in writing to the depositary that this Convention shall apply to all or part of the territories, designated in the declaration, for the external relations of which it is responsible. The depositary shall communicate any such declaration to the Governments of all other Contracting States.

2. If the declaration was made at the time of the deposit of the instrument of ratification or accession this Convention shall enter into force in relation to those territories on the same date as the Convention enters into force in relation to the State having made the declaration. In all other cases the Convention shall enter into force in relation to those territories three months after the declaration has been received by the depositary.

3. The application of this Convention to all or part of such territories may be terminated by the Government of the State having made the declaration referred to in paragraph 1 provided that it gives three months' notice in writing to the depositary which shall notify all other Contracting States.

ARTICLE 15

Any Contracting State may withdraw from this Convention provided that it gives twelve months' notice in writing to the depositary who shall notify all Contracting States, or on such other terms as may be agreed upon by the Contracting States. Each Contracting State undertakes that, in the event of its withdrawal from the Convention, it will cease after withdrawal to use or apply the Common Control Mark for any purpose.

ARTICLE 16

1. This Convention shall be ratified by the signatory States. The instruments of ratification shall be deposited with the depositary which shall notify all other signatory States.
2. This Convention shall enter into force four months after deposit of the fourth instrument of ratification. In relation to any other signatory State depositing subsequently its instrument of ratification this Convention shall enter into force two months after the date of deposit but not before the expiry of the above-mentioned period of four months.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed the present Convention.

Done at Vienna this 15th day of November 1972, in a single copy in the English and French languages, both texts being equally authentic, which shall be deposited with the Government of Sweden, by which certified copies shall be transmitted to all other signatory and acceding States.

Here follow the signatures of the representatives of Austria, Finland, Norway, Portugal, Sweden, Switzerland and the United Kingdom.

ANNEX I

Definitions and Technical Requirements

1. For the purposes of this Convention articles of precious metals means articles consisting of or containing gold, silver, platinum or their alloys and complete as to all their metallic parts, but excluding the following:

- (a) articles consisting of alloys of a fineness less than 375 for gold, 800 for silver or 950 for platinum;
- (b) parts or incomplete semi-manufactures;
- (c) raw materials including bars, plates, sheets, foils, rods, wire, strips and tubes.

Standards of fineness

2. The following standards of fineness shall be recognized for the purpose of this Convention:

- (a) for gold, 750, 585 and 375;
- (b) for silver, 925, 830 and 800;
- (c) for platinum, 950.

3. "Fineness" means the number of parts by weight of fine gold or silver or platinum in 1,000 parts by weight of alloy.

4. The standard of fineness of any article of precious metal, which is of a fineness higher than a standard for that metal mentioned in paragraph 2 shall for the purposes of this Convention be regarded as being of the nearest lower standard as defined in that paragraph.

5. The fineness of all parts of the article, excluding solder and such parts as are permitted under paragraphs 7 to 14, shall be not less than the standard of fineness for the article concerned.

The use of solder

6. Standards of fineness of solder shall be as follows:

- (a) *Gold* The solder for gold articles shall be of the same standard of fineness as the article concerned, subject to the following exceptions:

In the case of gold articles of filigree work and watch cases of the 750 standard, the solder shall contain not less than 740 parts of gold per 1,000. For white gold articles of the 750 standard the solder shall contain not less than 585 parts of gold per 1,000.

- (b) *Silver* Solder for silver articles of the 925 standard shall contain not less than 650 parts of silver per 1,000. Solder for silver articles of the 800 and 830 standards shall contain not less than 550 parts of silver per 1,000.

- (c) *Platinum* Solder for platinum shall contain at least 995 parts per 1,000 of gold, silver, platinum or palladium.

Solder which is below the standard of fineness of the article shall be used only in the quantities necessary for joining. Such solder shall not be used for strengthening, weighting or filling.

The use of base metal parts

7. Base metal parts in precious metal articles shall be prohibited except as follows:

- (a) movements of propelling pencils, clocks and watches, the internal mechanism of lighters and similar mechanisms where precious metals are unsuitable for technical reasons;
- (b) blades of knives and such parts of bottle openers and corkscrews and similar articles which for technical reasons cannot be made of precious metals;
- (c) springs;

(d) wire for joints of silver hinges;

(e) pins for silver brooches.

8. Base metal parts permitted under paragraph 7(a), (c), (d) and (e) shall not be soldered to the precious metal.

9. Base metal parts where practicable shall be stamped or engraved "METAL" or with a specific designation of the metal; where this is impracticable these shall be readily distinguishable by colour from the precious metal. This requirement shall not apply to clock or watch movements. Base metal shall not be used merely for strengthening, weighting or filling purposes.

The use of non-metallic substances

10. The use of non-metallic parts shall be permitted provided these are clearly distinguishable from the precious metal, they are not plated or coloured to resemble precious metals and their extent is clearly visible. Non-metallic fillings for handles for knives, forks and spoons shall also be permitted provided such fillings are used only in the quantities that are necessary for joining:

The use of more than one precious metal in the same article

11. The use of more than one precious metal in the same article shall be prohibited except in the following cases:

(a) the use of gold parts of a fineness of not less than 750 on articles which contain platinum parts exceeding 50 per cent by weight of the total metallic parts, provided that the gold and platinum parts are distinguishable by colour and that the article is marked as platinum on the platinum part with the marks specified in paragraph 5 of Annex II, the gold part being marked only with the Common Control Mark. Notwithstanding this there shall be no obligation on Contracting States whose legislation would not allow hallmarking of this nature to accept such articles for importation or sale;

- (b) the use of platinum parts on articles which contain gold parts exceeding 50 per cent by weight of the total metallic parts, provided that the article is marked as gold on the gold part with the marks specified in paragraph 5 of Annex II;
- (c) the use of gold and/or platinum parts on articles which contain silver parts exceeding 50 per cent by weight of the total metallic parts, provided that the article is marked as silver on the silver part with the marks specified in paragraph 5 of Annex II;
- (d) the use of small working parts of a less precious metal, such as tongues for clasps, which for technical reasons cannot be made of the more precious metal, provided that the less precious part is stamped or engraved with a specific designation of the metal.

12. The coating of silver articles with gold is permitted provided that the whole article is marked as silver. The coating of white gold, silver or platinum articles with rhodium is permitted provided that the whole article is marked as gold, silver or platinum respectively.

13. Undercoats or final coatings of metals, other than those permitted under paragraph 12, on precious metal articles shall be prohibited.

14. The parts of gold referred to in paragraph 11(a), the parts of platinum referred to in paragraph 11(b), the parts of gold or platinum referred to in paragraph 11(c), the parts of less precious metal referred to in paragraph 11(d), and the gold coating referred to in paragraph 12 shall be of a fineness not less than the minimum standard of fineness for these metals as laid down in paragraph 2.

*
* *

ANNEX II

Control by the Authorized Assay Offices

1. An authorized assay office shall examine whether articles of precious metals which are presented to it in order to be marked with the Common Control Mark will fulfil the conditions of Annex I to this Convention.

Methods of analysis

2. The authorized assay office shall use one of the following methods of analysis in assaying articles of precious metals:

Gold:	Cupellation
Silver:	Gay-Lussac or Volhard or Potentiometric
Platinum	Gravimetric (Ammonium Chloroplatinate) or Atomic Absorption or Spectrographic or Spectrophotometric

3. The number of samples taken and analysed shall be sufficient to enable the assay office to be satisfied that all parts of all articles controlled are up to the required standards of fineness.

4. No minus tolerance shall be permitted. The authorized assay office may, however, accept assay results showing a small deviation below standard falling within the margins of recognized inaccuracies in the approved assay methods.

Marking

5. The following marks shall be applied:
 - (a) a registered responsibility mark as described in paragraph 7;

- (b) a number in Arabic numerals showing the standard of fineness of the article in parts per thousand;
- (c) the mark of the authorized assay office;
- (d) the Common Control Mark as described in paragraph 8.

Marks (a) and (b) shall be punched or cast on the article.

Marks (c) and (d) shall be punched on the article.

6. If an article consists of parts, one or more of which are hinged or readily separable from the main part of the article, the above marks shall be applied only to the main part. In such case the assay office shall where practicable apply the Common Control Mark to the other parts.

7. The responsibility mark referred to in paragraph 5(a) shall consist of the name of the sponsor, an abbreviation thereof or a symbol, which has been entered into an official register of the Contracting State, or one of its authorized assay offices, in whose territory the article in question is controlled.

8. The Common Control Mark shall consist of the representation of a balance together with the number in Arabic numerals showing the standard of fineness of the article in parts per thousand in relief on a lined background surrounded by a shield indicating the nature of the precious metal as follows:

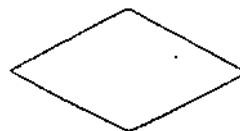
— for gold articles:

— for silver articles:

— for platinum articles:

Examples of the design of the Common Control Mark are reproduced at Appendix.

9. If the article is found by the authorized assay office to comply with the provisions of Annex I to this Convention the authorized assay office may mark the article with its appointed assay office mark and the Common Control Mark. In cases where the Common Control Mark is applied the authorized assay office shall, before the article leaves its custody, ensure that the article is fully marked in accordance with the provisions of paragraphs 5 and 6. Whenever possible all marks shall be placed in immediate proximity to each other.

*
* *

APPENDIX — APPENDICE

EXAMPLES OF THE COMMON CONTROL MARK
MODÈLES DU POINÇON COMMUN

FOR GOLD ARTICLES OF THE STANDARD OF FINENESS 750
POUR LES OUVRAGES D'OR AU TITRE DE 750

FOR SILVER ARTICLES OF THE STANDARD OF FINENESS 925
POUR LES OUVRAGES D'ARGENT AU TITRE DE 925

FOR PLATINUM ARTICLES OF THE STANDARD OF FINENESS 950
POUR LES OUVRAGES DE PLATINE AU TITRE DE 950

Vi Margrethe den Anden

af Guds Nåde
Danmarks Dronning

GØR VITTERLIGT: AT VI, EFTER AT HAVE LÆST OG OVERVEJET DEN

UNDER 15. NOVEMBER 1972 I WIEN UNDERTEGNEDE KONVENTION OM

KONTROL OG MÆRKNING AF VARER AF ADLE METALLER HVILKEN KON-

VENTION ORD TIL ANDET LYDER SOM FØLGER:

SÅ HAR VI DENNE KONVENTION TILTRÅDT, LIGESOM VI OGSÅ HERVED

SAMME PÅ BEDSTE OG KRAFTIGSTE MÅDE, SOM SKE KAN, FOR OS OG

VORE EFTERFØLGERE TILTRÆDER, VED VORT KONGELIGE ORD LOVENDE

FOR OS OG DEM NØJAGTIGT AT OVERHOLDE OG FULDBYRDE DENNE KON-

VENTION I ALLE DENS ORD OG PUNKTER, IDET VI DOG TÅGER FORBE-

HOLD FOR KONVENTIONENS ANVENDELSE PÅ FÆRØERNE OG GRØNLAND.

TIL YDERLIGERE VISHED HERFOR HAR VI UNDERSKREVET DETTE

TILTRÆDELSESINSTRUMENT MED VOR EGEN HÅND OG LADET SAMME VORT

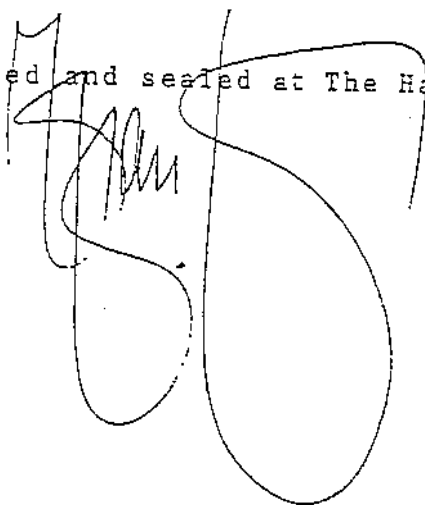
KONGELIGE SEGL PÅTRYKKE.

THE MINISTER
FOR FOREIGN AFFAIRS
OF THE KINGDOM OF THE
NETHERLANDS,

Considering that it is desirable that the Kingdom of the Netherlands become a Party to the Convention on the Control and Marking of Articles of Precious Metals, with Annexes, concluded at Vienna on 15 November 1972, as amended up to and including the amendment of Article 1 adopted on 4 February 1992;

DECLARES that the Kingdom of the Netherlands accedes to the said Convention as amended up to and including the amendment of 4 February 1992, in conformity with its Article 12, paragraph 3, that the Convention will apply to the Kingdom in Europe and that it shall be observed in its entirety.

Signed and sealed at The Hague, 23 March 1999

A large, stylized handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the bottom. To the right of the signature is a large, empty oval shape, likely representing a seal or stamp.

mgr Sylwia Gienza, tłumacz przysięgły języka
angielskiego

44-370 Pszów, ul. Pszowska 429

Tłumaczenie przysięgłe z języka angielskiego

Dokument składa się z jednej strony.

MINISTER SPRAW ZAGRANICZNYCH KRÓLESTWA NIDERLANDÓW ..

Zważywszy, że pożądanym jest, aby Królestwo
Niderlandów stało się Stroną Konwencji o Kontroli i
Cechowaniu Wyrobów z Metali Szlachetnych, podpisanej
w Wiedniu dnia 15 listopada 1972 roku, wraz z
Aneksami, w brzmieniu obejmującym wszelkie zmiany
wprowadzone do oraz w nowelizacji artykułu 1
przyjętej dnia 4 lutego 1992 roku;

OŚWIADCZA, że Królestwo Niderlandów przystępuje do
wyżej wskazanej Konwencji w brzmieniu obejmującym
wszelkie zmiany wprowadzone do oraz w nowelizacji
artykułu 1 przyjętej dnia 4 lutego 1992 roku, zgodnie
z artykułem 12, paragrafem 3 Konwencji, oraz że
Konwencja będzie obowiązywać w stosunku do Królestwa
na obszarze Europy a jej zapisy będą przestrzegane w
całości.

Podpisano i opatrzono pieczęcią w Hadze dnia 23 marca
1999 roku

/podpis nieczytelny/

Repertorium 3 nr 484/2003

Ja, mgr Sylwia Gienza, tłumacz przysięgły języka
angielskiego przy Sądzie Okręgowym w Gliwicach,
stwierdzam zgodność powyższego tłumaczenia z
dokumentem sporządzonym w języku angielskim.

Pszów, 22.10.2003 r.

BIURO
Informacyjnej
Sądów Zagranicznych
mgr Jerzy Surzyński

zgodność z oryginałem
mgr Sylwia Gienza
tłumacz przysięgły

Gienza

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP- 2130 /04/DPE/mak

Warszawa, dnia 9 listopada 2004r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 15 listopada 1972r., do ratyfikacji oraz projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 15 listopada 1972r. wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) oraz art. 42 ust. 4 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym projektem uchwały Rady Ministrów w sprawie przedłożenia Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 15 listopada 1972r., do ratyfikacji oraz projektu ustawy o ratyfikacji Konwencji o kontroli i cechowaniu wyrobów z metali szlachetnych, sporządzonej w Wiedniu dnia 15 listopada 1972r. (pismo nr RM-10-193-04, RM-111-267-04), uprzejmie informuję, że są one zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Włodzimierz Cimoszewicz
Minister Spraw Zagranicznych

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW